

ת"פ 30089/08/15 - מדינת ישראל נגד מוהנד קואסמה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 30089-08-15 מדינת ישראל נ' קואסמה (עציר) 04 מאי 2016

בפני כב' השופט הבכיר אמנון כהן

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות ב"כ עו"ד נגה סידי

המאשימה

נגד

מוהנד קואסמה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד רועי שרמן

הנאשם

גזר דין

הנאשם, כבן 29, הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירות של הצתה, הפרעה לשוטור בשעת מילוי תפקידו, שימוש במסמך מזויף וכניסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק.

בהתאם לאמור בכתב האישום, במהלך השנים 2012-2015, עבד הנאשם באולם האירועים VIEW בתלפיות, וכ-3 חודשים לפני יום 9.8.15, פוטר מעבודתו.

בהמשך כתב האישום נטען, כי גמלה בליבו של הנאשם החלטה לגרום נזק לאולם, וכי בבוקר יום 9.8.15, בשעה 05:00, עשה דרכו לאולם כשהוא מצויד בבקבוק 1.5 ליטר ובו בנזין, ובכוונתו להצית את המכלית שהייתה צמודה לקיר הצמוד לאולם. הנאשם הודה, כי ניגש למכלית שהכילה ציוד רב, שפך בנזין בתוך המכלית והדליק אותו, בידעו שהדבר עלול לגרום נזק לאולם הצמוד. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, המכלית ותכולתה עלו באש, ונגרם נזק רב לתכולת המכלית. אחד מעובדי האולם הבחין בשריפה והזמין מכבי אש, אשר כיבו את השריפה ומנעו את התפשטותה לעבר מבנים סמוכים.

בהמשך כתב האישום נטען, כי בהמשך היום, אותר הנאשם באולם אחר בו עבד באותה עת, וכי שוטרים הגיעו למקום כדי לעצרו. הנאשם, אשר הבחין בשוטרים, החל לברוח במטרה להימלט מהם, אך השוטרים עצרו אותו.

בנוסף, הודה הנאשם, כי הוא אינו תושב ישראל ובמועדים הרלוונטיים לכתב האישום, לא היה לו אישור כניסה לישראל. כמו כן, הודה הנאשם, כי כ-4 שנים עובר ליום ההצתה, רכש תעודת זהות ישראלית מזויפת מאדם שזהותו אינה ידועה,

אשר הכילה את פרטיו של אדם אחר, ואשר נושאת את תמונתו של הנאשם. הנאשם הודה גם בכך, כי החל מיום 27.6.12, נכנס בעשרות הזדמנויות לישראל ושהה בה בניגוד לחוק, ואף השתמש בתעודת הזהות המזויפת פעמיים לפחות לצורך הזדהות.

כאמור, הורשע הנאשם על פי הודאתו, כי במעשיו אלה שילח אש במזיד, עשה מעשה בכוונה להפריע לשוטרים כשהם ממלאים את תפקידם בחוק, או להכשילם בכך, וכן השתמש במסמך מזויף בידעו שהוא מזויף, ונכנס לישראל ושהה בה בניגוד לחוק במשך תקופה של 3 שנים לסירוגין.

התביעה ביקשה לקבוע שני מתחמי ענישה, המתחם האחד לעבירת ההצתה וההפרעה לשוטר, והמתחם הנוסף לעבירות השב"ח והשימוש במסמך מזויף. יצוין, כי ב"כ הנאשם לא חלק על בקשה זו.

באשר לעבירות ההצתה וההפרעה לשוטר, ביקשה התביעה לקבוע מתחם עונש שנע בין 3 ל-6 שנות מאסר, וביחס לעבירות השהייה הבלתי חוקית ושימוש במסמך מזויף, ביקשה התביעה לקבוע מתחם עונש שנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר. התביעה ביקשה לצבור את העונשים באופן חלקי, כך שיגזרו על הנאשם לא פחות מארבע וחצי שנות מאסר בפועל, פיצוי למתלונן, קנס ומאסר על תנאי.

ב"כ הנאשם ביקש להעמיד את מתחם העונש ההולם בגין ההצתה על מאסר שבין 9 ל-18 חודשים. לגבי השהייה הבלתי חוקית והשימוש במסמך מזויף טען, כי יש להסתפק בעונש מאסר שבין "חודש עד חודשיים".

במתן גזר הדין, נצעד במתווה הקבוע בתיקון 113 לחוק העונשין.

אשר לעבירות ההצתה וההפרעה לשוטר - הערכים המוגנים הם הגנה על שלום הציבור ורכושו ועל הסדר הציבורי. מידת הפגיעה בגין עבירת ההצתה הייתה גדולה, וזאת בשלם לב להודאת הנאשם כי נגרם נזק רב לתכולת המיכלית.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה - כל צד הגיש פסיקה התומכת בעמדתו העונשית. כך, לדוגמא, הגישה התביעה את ע"פ 1951/14, **מקונן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים ביום 15.2.15), בו אישר בית המשפט העליון מאסר לתקופה של 30 חודש בגין עבירת הצתה, לאחר שבית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין שנתיים וחצי לארבע וחצי שנות מאסר בפועל.

בע"פ 48/10, **הייתם חליל נ' מדינת ישראל**, אישר בית המשפט העליון מאסר לתקופה של 30 חודש בגין עבירות של הצתה, היזק בזדון והפרעה לשוטר במילוי תפקידו למרות שלמערער לא היה עבר פלילי.

מאידך, כאמור, הגיש ב"כ הנאשם פסקי דין בהם הוטלו עונשים קלים יותר בגין עבירת הצתה. כך, לדוגמא, בע"פ 8659/13, **שמעון אלמליח נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים ביום 14.5.14), דחה בית המשפט העליון ערעור על

עונש של 18 חודשי מאסר שהוטלו על הנאשם בגין עבירת הצתה.

בע"פ 3074/07, **מדינת ישראל נ' אבו תקפה ואח'**, קיבל בית המשפט העליון ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר הטיל על המשיבים מאסר לתקופה של 6 חודשים אשר ירוצו בעבודות שירות, וברוב דעות קיבל את הערעור, והעמיד את עונש המאסר על 7 חודשים. בפסק דין זה, ציין כב' השופט א' רובינשטיין, כי ככלל, ראוי להחמיר בעבירות ההצתה **"נוכח הסכנה המיוחדת, הבלתי נשלטת שבעבירות אלה... ואחריתה מי ישורנה"**.

מהפסיקה שהוצגה על ידי הצדדים עולה, כי מנעד הענישה בעבירות ההצתה הינו רחב, אך, ככלל, חזר בית המשפט העליון והדגיש, כי נוכח חומרתה הרבה של עבירת ההצתה, הטומנת בחובה סיכון רב לשלומם של הציבור, לא ניתן להסתפק בעונש שאינו כולל רכיב משמעותי של מאסר בפועל (ראה ע"פ 3210/06, **עמארה נ' מדינת ישראל**, מיום 18.3.07).

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט לתיקון 113 - הרי שמדובר בתכנון שקדם לביצוע העבירה והנאשם הוא היחיד שביצע את העבירה. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, כמו בכל עבירת הצתה, היה יכול להיות גבוה הרבה יותר, וגם הנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירה היה רב.

אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - כפי שהודה הנאשם בכתב האישום המתוקן, הרי שהחלטה לגרום נזק לאולם, נבעה מפיטוריו של הנאשם מעבודתו באולם.

ב"כ הנאשם טען, כי הסיבה שהביאה את הנאשם לביצוע עבירת ההצתה היה מצבה הכלכלי של משפחתו ורצונו לעזור למשפחתו. כמו כן, טען, כי בעל האולם נותר חייב לו כספים. ואולם, גם ב"כ הנאשם הסכים, כי אין בכך כדי להצדיק את מעשה הנאשם.

לא למותר להוסיף, כי המחוקק קבע בגין עבירת ההצתה, עונש מאסר לתקופה של 15 שנה, ובגין עבירת ההפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו מאסר עד 3 שנים, ולא פחות משבועיים ימים.

בשים לב לכך, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירת ההצתה וההפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, הינו מאסר שנע בין 24 ל-48 חודש.

אשר למתחם העונש ההולם בעבירות של שהייה בלתי חוקית ושימוש במסמך מזויף - הערך החברתי שנפגע הינו שלום הציבור וביטחונו, במיוחד על רקע המצב הביטחוני בו נמצאת המדינה. מידת הפגיעה בערך החברתי לא הייתה גבוהה.

התביעה טענה, כי פסיקת בית המשפט העליון העמידה את המתחם ממאסר על תנאי עד שנת מאסר בפועל, ואילו ב"כ הנאשם טען, כי הפסיקה המחמירה ביותר, נעה בין חודש לשני חודשי מאסר.

ברע"פ 3677/13, **מוחמד אלהרוש ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים ביום 7.12.2014), קבע בית המשפט העליון כי יש לקבוע את מתחם העונש ההולם לעבירת שב"ח לצרכי פרנסה, שנעברה לראשונה, בהיעדר עבירות נלוות באופן הבא: עונש מאסר שנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל למשך חמישה חודשים וקנס שנע בין 0 ₪ לבין 2,000 ₪.

ברע"פ 3173/09 **מוחמד פרג'י נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים ביום 5.5.09) קבע בית המשפט העליון כדלקמן:

"בלא נטיעת מסמרות נאמר, כי בהנחה שהמדובר בשהייה שניה בישראל שלא כדין... העונש הראוי הוא עונש מאסר בפועל, למעט במקרים שנסיונותיהם האישיות חריגות, כגון חולה אקוטי במשפחת הנאשם. אין בכך כדי למנוע מן התביעה להעמיד לדין גם על שהייה ראשונה שלא כדין, אך במקרים כאלה אם אין נלוות אליהן עבירות אחרות ואין הקשר בטחוני, ככל שמדובר בשהייה קצרה מאוד בישראל, ניתן להסתפק במאסר על תנאי תוך החתמת הנאשם על התחייבות כספית שלא לחזור על המעשה, ותוך שילוחו לשטחי הרשות ללא שיהוי. כאמור, בשהייה שנייה שלא כדין העונש הראוי הוא מאסר בפועל, לשם הרתעה, ואורכו צריך להיגזר מנסיבות המקרה והנאשם, כך שיחוש שהדבר אינו כדאי ועם זאת, יובאו בחשבון נסיבות המצוקה. ברי כי עבירות נלוות יאריכו את חומרת המאסר בהתאם לחומרתן, למשל בעבירות של זיוף או התחזות, אין כל מניעה מתחילה בהטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, של חודשים ממושכים וכן מאסר על תנאי וקנס. לגבי עבירות חוזרות ונשנות, ובוודאי מי שלגביו מאסר על תנאי עומד ותלוי כנגדו, ניתן כמובן להחמיר יותר ולהפעיל את המאסר על תנאי בצורה מתאימה".

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40ט - הרי שמדובר בלפחות 3 שנים בהן נכנס הנאשם לתחומי מדינת ישראל, תוך שהוא משתמש בתעודת זהות מזויפת, וברור, כי מדובר בתכנון שקדם לביצוע העבירות. שימוש בתעודת זהות מזויפת כדי להיכנס פעמים כה רבות לתחומי מדינת ישראל עלול לגרום לנזק ביטחוני גדול, אם כי במקרה דנן לא נגרם נזק כתוצאה מביצוע העבירה.

בנסיבות אלה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות אלה והיקפן, נע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (כאמור בסעיף 40יא לתיקון 113) - יש להניח, כי הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם תהיה גדולה. הנאשם נטל אחריות על מעשיו ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק. מאידך, לנאשם עבר פלילי, והוא אף ריצה מספר מאסרים בפועל בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התחזות כבעל תעודה, שימוש במסמך מזויף ועוד.

הנה כי כן, הנאשם שב ומבצע עבירות גם לאחר שהוטלו עליו מאסרים בפועל, וגם כאשר מאסר על תנאי תלוי ועומד נגדו.

יצוין, כי כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי למשך חודשיים מת"פ 17629-04-13 של בית משפט השלום

בירושלים, מיום 11.4.13.

בהתאם לסעיף 40(ב), רשאי בית המשפט לגזור עונש כולל לכל האירועים.

בשים לב לכך, ולאחר ששמעתי דבריהם של ב"כ התביעה, של ב"כ הנאשם ושל הנאשם, אני מטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 34 חודש החל מיום מעצרו, דהיינו - 9.8.15.

כמו כן, אני מפעיל במצטבר את שני חודשי המאסר על תנאי שהיו תלויים ועומדים נגד הנאשם בתיק פלילי 17624-04-13 של בית משפט השלום בירושלים מיום 11.4.13, **כך שהנאשם ירצה סך הכל 36 חודשי מאסר בפועל.**

מאסר על תנאי למשך 18 חודש, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם כן יעבור תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו על עבירה של הצתה ויורשע עליה.

מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם כן יעבור תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו על עבירה של שהייה בלתי חוקית, או שימוש במסמך מזויף, או הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ויורשע עליה.

בשים לב למצבו הכלכלי ולטענותיו של הנאשם כלפי הבעלים של האולם, לפיהן הבעלים של האולם ידע שהוא שוהה בישראל שלא כדין ואף דאג להביאו מעת לעת מהמחסום, אינני פוסק פיצוי למתלונן.

כמו כן, אני מורה להעביר העתק פסק דין זה לפרקליטת המחוז כדי שתשקול אם מן הראוי לברר את טענותיו של הנאשם כלפי הבעלים של האולם.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשע"ו, 04 מאי 2016, במעמד הצדדים.